

Студијски програм: Дипломирани биолог			
Назив предмета: Екологија биљака			
Наставник: Снежана Радуловић, Душанка Цвијановић			
Статус предмета: обавезан			
Број ЕСПБ: 6			
Услов:			
Циљ предмета Овим курсом студенти треба да стекну основна знања о општој екологији и екологији биљака. Основни циљ курса представља усвајање знања о адаптацијама биљака на специфичне услове станишта, савладавање термилошке основе из синекологије, као и упознавање са основним типовима вегетације на Земљи и на Балканском полуострву.			
Исход предмета Упознавање са основним адаптивним типовима биљака, појмовима и методолошким приступима из синекологије, као и савременим методама картирања вегетације. Курс је конципиран тако да се студенти оспособе за прва самостална истраживања из области аут- и синекологије биљака, за потребе израде завршног рада.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Дефиниција, циљ и предмет екологије. Аутокологија (идиоекологија): Сунчево зрачење и светлост. Светлосни режим станишта. Температура. Термички режим станишта. Вода и влажност. Водни режим станишта и адаптивни. Вода као животна средина и екологија водених биљака. Ваздух и ветар. Ваздух као еколошки фактор. Земљиште као комплекс еколошких фактора. Орографски фактори и њихов значај за вертикално зонирање и дистрибуцију биљних врста и екосистема. Адаптивни типови биљака. Биотички фактори. Структура и функционалност екосистема. Антропогени фактор. Биогеохемијски циклуси. Синморфологија. Синекологија. Синдинамика. Синхронологија. Синтаксономија. Преглед основних зоналних, интразоналних и асоналних типова вегетације на Земљи. Тропске кишне шуме. Вегетација мангрове. Тропске листопадне шуме и жбунасте заједнице. Саване. Вегетација ловорових шума. Тврдолисна зимзелена вегетација дрвећа и жбунова. Пустињска вегетација. Степе. Вегетација лишћарских листопадних шума умерене зоне. Четинарске шуме вантропских области северне хемисфере. Тундре. Високо планинска вегетација. Ливадска и мочварна вегетација. Вегетација водених басена. Вегетација копнених вода. Вегетација мора и океана. <i>Практична настава</i> Основни појмови о клими. Климадијаграми. Земљиште као еколошки фактор. Метаболизам екосистема. Математички модели локалних популација. Капацитет средине. Метапопулација. Биотички фактор. Компетиција. Предаторство. Мутуализам. Паразитизам. Еколошка ниша. Светлосни режим станишта. Термички режим станишта. Водени режим станишта. Екоанатомска анализа различитих еколошких типова биљака. Ксерофите. Мезофите. Хигрофите. Хидрофите. Халофите. Сукуленте. Методе фитоценолошких истраживања. Фитоценолошке табеле. Методе индикационе екологије (еколошки индекси). Апликативни софтвери у фитоценологији. Картирање вегетације. Основни типови зоналне вегетације Балканског полуострва I. Основни типови зоналне вегетације Балканског полуострва II. Асонална, интра и екстра-зонална вегетација Балканског полуострва. Преглед хербарског материјала карактеристичних врста основних типова вегетације Балканског полуострва. Примена ГИС у екологији биљака.			
Литература Стевановић, Б, Јанковић, М. (2001): Екологија биљака са основама физиолошке екологије биљака. ННК интернационал ип, Београд Јанковић, М. (1987): Фитоекологија с основама фитоценологије и прегледом типова вегетације на Земљи. Научна књига, Београд Радуловић С, Цвијановић Д. (2016): Основи екологије. Департман за биологију и екологију. ПМФ. Универзитет у Новом Саду.			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 3	Практична настава: 2+0+0
Методе извођења наставе Теоријска настава, рачунски задаци, рад у програмским апликацијама, преглед хербарских и дигиталних збирки			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
колоквијум-и	30	усмени испит	70